

Fotbalová asociace České republiky
Atletická 2474/8, 169 00 Praha 6
Tel.: +420 233 029 111, fax: +420 233 353 107, www.fotbal.cz, e-mail: facr@fotbal.cz
IČO: 00406741, DIČ: CZ00406741, bankovní spojení: ČSOB Praha 5, č. ú. 0478400513/0300
zapsaná ve spolkovém rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl L, vložka 1066

ETICKÁ KOMISE

č.j. EK/13/2018-25

ODŮVODNĚNÍ ROZHODNUTÍ ETICKÉ KOMISE č.j. EK/13/2018-18

I.

Etická komise Fotbalové asociace České republiky (dále „FAČR“) vydala ve věci disciplinárního řízení s Tomášem Kučerou, ID FAČR: 91071554, (dále „účastník řízení“) dne 14. prosince 2018 rozhodnutí, které bylo pod č.j. EK/13/2018-8 uveřejněno na Úřední desce FAČR (dále Úřední deska“) dne 17. prosince 2018 (dále „Rozhodnutí“) a tím současně též doručeno účastníku řízení.

Proti Rozhodnutí podal účastník řízení prostřednictvím svého právního zástupce JUDr. Jana Šťovíčka, Ph.D., advokáta (dále „Právní zástupce“), odvolání ze dne 27. prosince 2018 (dále „Odvolání“), které bylo v zachovalé lhůtě doručeno Odvolací komisi FAČR.

V Odvolání účastník řízení požádal v souladu s § 101 odst. 4 Disciplinárního řádu FAČR (dále „DŘ“ nebo „Disciplinární řád“), aby bylo k Rozhodnutí vyhotoveno též odůvodnění. Současně účastník řízení v Odvolání požádal o sdělení platebních údajů pro úhradu poplatku za odvolání a poplatku za vyhotovení odůvodnění Rozhodnutí; tím Odvolání trpí vadou spočívající v tom, že z jeho obsahu v rozporu s § 107 odst. 1 písm. h) DŘ nevyplývá, že byl uhrazen poplatek za odvolání. Přesto tento poplatek uhrazen byl. V důsledku toho Etická komise FAČR (dále „Etická komise“) bez dalšího vyhotovuje toto odůvodnění Rozhodnutí (dále „Odůvodnění“).

II.

Etická komise obdržela v průběhu druhé poloviny listopadu 2018 několik podnětů v ústní i písemné formě, které upozorňovaly na to, že se účastník řízení podílel na účinkování v hudebním videoklipu zveřejněném na sociálních sítích s názvem CA\$HANOVA BULHAR - OFF SEASON feat. LABELLO & TK27, kde užil vulgárních výrazů ve spojitosti s členským klubem AC Sparta Praha fotbal, a.s. a s místopředsedou Výkonného výboru FAČR Romanem Berbrem (dále „Videoklip“). Na základě těchto podnětů, z nichž některé podali i jednotliví členové Výkonného výboru FAČR (dále „Výkonný výbor“), kteří vyzývali k zahájení disciplinárního řízení s účastníkem řízení, vzniklo důvodné podezření, že účastník řízení mohl spáchat disciplinární přečin znevážení jména fotbalu podle § 59 DŘ.

Podle § 89 odst. 1 DŘ platí, že nasvědčující-li věrohodným způsobem zjištěné a odůvodněné skutečnosti tomu, že byl spáchán disciplinární přečin, zahájí disciplinární orgán neprodleně disciplinární řízení. Skutková podstata obsažená v tomto ustanovení byla s ohledem na popsané informace předložené Etické komisi naplněna. Proto Etická komise zahájila v dané věci řízení, a to svým rozhodnutím ze dne 22. listopadu 2018, které bylo uveřejněno na Úřední desce dne 23. 11. 2018 a na jehož základě bylo nařízeno jednání na den 4. prosince 2018.

Proti zahájení řízení se účastník řízení ohradil podáním ze dne 29. listopadu 2018 učiněným prostřednictvím Právního zástupce (dále „Podání“). V Podání se namítá, že řízení nebylo zahájeno řádně s ohledem na vymezení skutku, který byl základem zahájení řízení, jakož koneckonců i jeho právní kvalifikace, resp. že vůbec nebylo účinně zahájeno s ohledem na to, že podle § 76 odst. 9 písm. b) DŘ

Etická komise projednává přečiny znevážení jména fotbalu podle § 59 DR pouze na návrh Výkonného výboru. V této souvislosti Podání současně signalizuje, že se na den 4. prosince 2018 dostaví pouze Právní zástupce, který se současně (opakovaně) domáhá nahlédnutí do spisu a nabízí, že na zasedání Etické komise přednese návrh na další procesní postup ve věci.

Vzdor obsahu Podání se 4. prosince 2018 dostavil na jednání Etické komise nejen Právní zástupce, ale i účastník řízení. Zde bylo Etickou komisí nejprve podáno podrobné vysvětlení jejího dosavadního postupu v dané věci, které bylo doloženo kromě jiného též dokumentem, který byl Etické komisi doručen bezprostředně před zahájením řízení a který potvrzoval rozhodnutí Výkonného výboru obsahující návrh projednat danou věc jako disciplinární přečin podle § 59 DR. Právní zástupce přesto potvrdil svůj odlišný právní názor na zahájení řízení vyjádřený v Podání a navíc, jaksi „předběžně“, vznesl námitky podjatosti jednak vůči předsedovi Etické komise, jednak pravděpodobně i proti místopředsedovi Etické komise a posléze konečkoncům též vůči všem ostatním členům Etické komise (to vše více méně v identickém obsahu a rozsahu, jak je následně uvedeno i v Odvolání). Naproti tomu účastník řízení potvrdil existenci Videoklipu, jakož i jeho publikace na sociálních sítích, přiznal, že je autorem té části textu Videoklipu, kterou ve Videoklipu interpretuje, připustil, že jeho účast na videoklipu nebyla správným krokem, byť ji osobně pocítuje právě spíše v kontextu rapperských vystoupení než v kontextu fotbalu, a konečně vyslovil ochotu omluvit se jak klubu AC Sparta Praha fotbal, a.s., tak místopředsedovi Výkonného výboru, jež byli Videoklipem dotčeni, s tím, že omluva bude publikována nejen na sociálních sítích, jak účastník řízení sám navrhl, ale též na internetových stránkách FAČR, jak navíc navrhla Etická komise, která účastníku řízení současně vysvětlila, že jak obsah, tak i forma omluvy mohou mít význam pro rozhodnutí ve věci, jmenovitě co do disciplinárního trestu.

V souladu se svým uvedeným příslibem doručil účastník řízení dne 10. 12. 2018 FAČR svou omluvu, která byla na internetových stránkách FAČR tentýž den publikována, a to v následujícím znění: *„S odstupem času bych se rád vyjádřil ke kauze obecně známého videoklipu, ve kterém jsem vystupoval. Vnímám, že jsem jako ligový hráč veřejně známou osobou, která může být vzorem i pro mladé fotbalisty. Proto považuji za chybu použití vulgárních výrazů ve vztahu ke klubu AC Sparta Praha a II. Místopředsedovi Výkonného výboru FAČR. Pokud jsem se svým vystoupením kohokoli ve fotbalovém prostředí dotkl, nebo někoho urazil, pak se omlouvám“*. Naopak v rozporu s uvedeným příslibem účastníka řízení bylo Etické komisi doručeno oznámení Právního zástupce ze dne 11. prosince 2018, kde se sděluje, že účastník řízení *„omluvu po poradě s právním zástupcem raději na svých profilech nezveřejní“*, a to s poukazem na údajnou nevhodnost toho, aby k omluvě byly připojeny komentáře, které by dotčené subjekty urážely nebo zesměšňovaly.

Na těchto základech, jakož i na základě některých dalších důkazů, které byly před zahájením projednávání věci shromážděny (zejména odsuzujícího vyjádření FK Viktoria Žižkov a.s., na jehož stadionu byl Videoklip bez jeho souhlasu pořízen, a vyjádření FK Teplice a.s., který zejména sdělil, že nevhodnost Videoklipu s účastníkem řízení řešil, a přes odsudek formy Videoklipu naznačil určité pochopení pro jednání účastníka řízení), Etická komise vydala své Rozhodnutí, jehož dále uvedená část Odůvodnění podává vysvětlení nejen meritorní stránky, ale především též stránky procesní.

III.

Pokud jde o procesní stránku řízení týkající se toho, že podle názoru, který Právní zástupce vyjádřil v Podání (a následně více méně identicky též v Odvolání), údajně nebyl v rozhodnutí o zahájení řízení dostatečně vymezen skutek, který byl předmětem řízení, a že ani nebylo vymezeno, co je účastníku kladeno za vinu, nemohla se Etická komise s obsahem těchto námitek ani v nejmenším ztotožnit. Co se týče skutku, byl v zahájení řízení Etickou komisí jednoznačně vymezen identifikací Videoklipu jakožto *„hudebního videoklipu CA\$HANOV A BULHAR - OFF SEASON feat. LABELLO & TK27“*, který se ve fotbalovém prostředí stal okamžitě notoricky známým. To, kromě jiného, potvrzují (kromě podnětů, které Etické komisi v dané věci došly) například zmíněná vyjádření FK Viktoria Žižkov a.s. a FK Teplice a.s. Přitom sám hráč svou vědomost o Videoklipu potvrdil i na svém twitterovém a instagramovém účtu. Vyrozumění o zahájení řízení Etickou komisí tedy v tomto bodě plně splňovalo vše, co se od něj v § 89 odst. 2 písm. b) a c) DR požaduje, tj. obsahovalo *„tak podrobný popis skutku, kterého se měl podezřelý dopustit, aby tento skutek nemohl být zaměněn s jiným“*. *Questio facti* tedy v dané souvislosti nevyvolávala a ani nemohla vyvolávat nejmenší pochybnost, aniž se na tom následně co změnilo. Pokud pak jde o *questio iuris*, je si třeba předně uvědomit, že Disciplinární řád její specifikaci v zahájení disciplinárního řízení nepožaduje;

požadavek Právního zástupce na vymezení toho, „co je Hráči kladeno za vinu“, je tedy třeba považovat z formálního hlediska za neopodstatněný. Přesto v zahájení daného řízení tento požadavek z vlastní iniciativy Etické komise uspokojen byl, totiž identifikací „skutkové podstaty uvedené v § 59 DŘ“. Přitom to, co se praví v tomto ustanovení, zcela nepochybně není nezbytné ve vyrozumění o zahájení disciplinárního řízení výslovně citovat. Je-li tedy v souladu s Disciplinárním řádem nezaměnitelně vymezen skutek, což v posuzovaném případě byl, a je-li nad tento rámec dokonce uvedeno též ustanovení, které v dané souvislosti disciplinární orgán považuje za relevantní a jež Etická komise v posuzovaném případě identifikovala odkazem na § 59 DŘ, nebylo třeba ze strany účastníka řízení učinit nic jiného než subsumovat konkrétní skutkovou podstatu jednání spočívajícího v podílu účastníka řízení na Videoklipu pod abstraktní skutkovou (resp. normativní) podstatu vymezenou ustanovením § 59 DŘ. Znamená to tudíž, že věděl-li účastník řízení o obsahu svého skutku spojeného s Videoklipem a byl-li navíc (vzdor povinnosti každého člena FAČR znát a respektovat předpisy FAČR) informován o tom, co vše může znamenat znevážení jména fotbalu podle § 59 DŘ, bylo ze strany Etické komise při zahájení daného disciplinárního řízení učiněno informační povinnosti nepochybně zadost a žádné zpochybnění perfekce zahájení tohoto řízení tak v tomto bodě nemohla brát Etická komise v potaz.

Obdobně platí též o procesní stránce řízení týkající se toho, že podle námítky Právního zástupce (specifikované opět jak v Podání, tak následně více méně shodně i v Odvolání) v okamžiku zahájení řízení absentoval návrh Výkonného výboru na zahájení řízení. V této věci je nezbytné rozlišovat na jedné straně povinnost Etické komise jako disciplinárního orgánu zahájit řízení, kdykoli nastanou podmínky podle § 89 odst. 1 DŘ, a na druhé straně oprávněnost Etické komise jako disciplinárního orgánu pouze až na návrh Výkonného výboru disciplinární přečin znevážení jména fotbalu projednat, jak stanoví § 76 odst. 9 písm. b) DŘ. Přitom pojem projednat je na jedné straně nutné v souladu s normativní zkratkou vymezenou v § 76 odst. 1 DŘ nutné chápat extenzivně ve smyslu projednat a rozhodnout, na druhé straně ji však naopak již nelze chápat extrémně extenzivně jako pojem zahrnující též samo zahájení řízení. Smyslem ustanovení § 76 odst. 9 písm. b) DŘ požadujícího ingerenci Výkonného výboru tedy na jedné straně samozřejmě je zabránit zneužívání obecného ustanovení § 59 o znevážení jména fotbalu. Tento smysl ovšem na druhé straně nedosahuje a ani nemůže dosahovat tak daleko, aby se v každé situaci, kdy aplikace § 59 DŘ připadá v úvahu, muselo čekat se samotným pouhým zahájením řízení a s případným potřebným shromážděním podkladů pro projednání a rozhodnutí věci nezbytně až na dobu, kdy bude zasedat a rozhodovat Výkonný výbor, který podle článku 22 odst. 5 Stanov FAČR zasedá „spravidla jedenkrát za měsíc“, tzn. může *in concreto* zasedat i v delším intervalu. Čekat bezvýhradně se zahájením řízení a s dalšími kroky potřebnými k projednání a rozhodnutí věci až na zasedání Výkonného výboru by totiž bylo nebo přinejmenším mohlo být v rozporu s potřebou řešit disciplinární přečiny (samozřejmě při zachování spravedlnosti) co nejoperativněji tak, aby se zdoluhavým postupem neoslabovala účinnost disciplinárních trestů a disciplinárního řízení vůbec. Z tohoto hlediska je tedy nutné chápat ustanovení § 89 odst. 1 DŘ ve vztahu k ustanovení § 76 odst. 9 písm. b) DŘ jako „*lex specialis*“, aniž se tím jakkoli oslabují účinky ustanovení naposled uvedené, neboť pokud by Výkonný výbor neshledal důvody pro projednání disciplinárního přečinu znevážení jména fotbalu, bez jeho návrhu by k tomuto projednání Etickou komisí nemohlo dojít. Přitom za liché je třeba považovat i veškeré úvahy Právního zástupce o tom, že teprve až Výkonný výbor může svým uvedeným návrhem určit předmět řízení. Ten je v posuzovaných souvislostech z právního hlediska určen jednoznačně ustanovením § 59 DŘ a ze skutkového hlediska pro jeho určení postačuje, že věrohodným způsobem zjištěné a odůvodněné skutečnosti nasvědčují tomu, že byl spáchán disciplinární přečin. K takovému závěru může samozřejmě dospět nejen Výkonný výbor, ale i sama Etická komise, přičemž není vyloučené, že se následně může tento závěr – ať v tom či onom případě – ukázat jako ne zcela přesný. Zahájí-li tedy Etická komise za uvedených podmínek sama řízení, není vyloučeno, že návrh Výkonného výboru předmět tohoto řízení modifikuje. Tím bude Etická komise samozřejmě vázána, a to v tom smyslu, že jako disciplinární přečin nebude moci projednat takový skutek, který Výkonný výbor do svého návrhu nezahrne. I tím tedy zůstává zachována nedotčenost efektivity ustanovení § 76 odst. 9 písm. b) DŘ, stejně jako právo Výkonného výboru v tomto rámci určovat finálně předmět řízení o disciplinárním přečinu podle § 59 DŘ. (Na druhé straně je ovšem třeba připustit, že ani právo Výkonného výboru určovat předmět řízení o disciplinárním přečinu podle § 59 DŘ není absolutní; totiž v tom smyslu, že až v průběhu projednání věci se může ukázat, že některé ze skutků označených návrhem Výkonného výboru nemohou být posouzeny jako znevážení jména fotbalu, takže z tohoto hlediska předmět řízení určený původně Výkonným výborem může naopak modifikovat zase Etická komise.) V posuzovaném případě jsou ovšem tyto úvahy koneckonců zcela irelevantní. Jednání účastníka řízení spočívající v účasti

na Videoklipu, které Etická komise učinila předmětem daného řízení o disciplinárním přečinu podle § 59 DR, je co do skutku naprosto identické s tím, co Výkonný výbor navrhl Etické komisi k projednání jako disciplinární přečin znevažování jména fotbalu (přičemž jakékoli pokusy hledat rozdíly ve vymezeních obsažených ve vyznění o zahájení disciplinárního řízení na jedné straně a v návrhu Výkonného výboru na straně druhé je nezbytné jednoznačně odmítnout, neboť oba orgány FAČR mají na mysli nepopiratelně totéž a nic odlišného v této souvislosti nemůže mít na mysli ani nikdo třetí, účastníka řízení nevyjímaje). Zahájení daného řízení Etickou komisí tedy netrpí žádnou vadou ani z hlediska svého okamžiku, resp. podnětu, a proto Etická komise ani z těchto důvodů neshledala námitku Právnického zástupce za opodstatněnou a na základě návrhu Výkonného výboru přistoupila k projednání skutku účastníka řízení ve vazbě na § 59 DR.

V tomto postupu jí nemohly dost dobře zabránit ani zmíněné „předběžné“ námitky údajné podjatosti, které Právnický zástupce vznesl. Pokud jde o předsedu Etické komise, je pravdou, že je otcem JUDr. Jana Paulyho, který byl s účinností od 1. ledna 2019 ustanoven do funkce generálního sekretáře FAČR a který (nikoli jako podřízený předsedy Etické komise vykonávajícího funkci děkana FPR ZČU, nýbrž jako doktorand) vyučuje na FPR ZČU v semináři věnovaném sportovnímu právu; stejně tak je pravdou, že JUDr. Jan Pauly byl i v předchozím období osobou, která spolupracovala relativně úzce s předsedou Výkonného výboru (jak to ani jinak dost dobře nemohlo být, aniž jí ovšem lze dost dobře označit jako „nejbližšího spolupracovníka“ předsedy Výkonného výboru, jak se to snažil konstruovat při zasedání Etické komise Právnický zástupce). Tento poměr předsedy Etické komise k synovi, ovšem není poměrem k předsedovi Výkonného výboru, s nímž předseda Etické komise přichází do styku pouze výjimečně a který je navíc pouze jedním členem orgánu, jenž je oprávněn podávat Etické komisi návrh podle § 76 odst. 9 písm. b) DR. Hlavně ovšem tento poměr (stejně tak jako ani poměr předsedy Etické komise k synovi) není poměrem „*ke projednávané věci nebo k osobám, jichž se řízení přímo týká nebo k jejich zástupcům*“ podle § 79 odst. 1 DR, který důvod vyloučení členů disciplinárního orgánu upravuje (o poměru podle § 79 odst. 2 DR ani nemluvě). Naprostou nepravdou pak je, že by místopředseda Etické komise, JUDr. Jan Nemanský, byl v nadřazeném postavení vůči předsedovi Etické komise jakožto společník advokátní kanceláře, s nímž předseda Etické komise pouze spolupracuje, aniž je ovšem současně vůbec jasné, co touto námitkou Právnický zástupce míní, samozřejmě s výjimkou toho, že se předseda a místopředseda Etické komise znají, tak jako se ostatně znají i se všemi ostatními členy Etické komise. Konečně namítá-li Právnický zástupce podjatost též všech ostatních členů Etické komise z toho důvodu, že členy Etické komise (s výjimkou jejího předsedy) může Výkonný výbor „hypoteticky“ odvolat, jednak tím vznáší námitku proti samotnému znění Stanov, které jsou nejvyšším předpisem FAČR a jimiž jsou povinni se všichni členové FAČR řídit, a jednak zjevně nebere na zřetel, že členové Etické komise jsou dobrovolnými funkcionáři, kteří své funkce vykonávají zcela bezúplatně a jež hrozba případného odvolání (k němuž mj. dosud nikdy ani nedošlo) z funkcí, které jim nepřinášejí ani žádné jiné výhody, rozhodně nemůže v jejich rozhodování nijak ovlivnit. Tím samozřejmě zůstává nedotčeno, že ani v případě ostatních členů Etické komise (včetně jejího místopředsedy) nejsou naplněny podmínky pro vyloučení podle citovaného § 79 odst. 1 DR (resp. podle § 79 odst. 2 DR). Ze všech těchto důvodů proto Etická komise v souvislosti s „předběžnými“ námitkami podjatosti svých členů postupovala podle § 79 odst. 4 DR a na tomto základě rozhodla, že žádný z jejích členů není z vykonávání úkonů daného řízení a z rozhodování v něm vyloučen, aniž tím je samozřejmě jakkoli dotčen postup podle § 79 odst. 5 DR na základě podaného Odvolání.

IV.

Pokud jde o meritorní stránku věci, dospěla Etická komise k jednoznačnému závěru, že účastník řízení se dopustil skutku spočívajícího v tom, že se podílel na účinkování v hudebním videoklipu (zveřejněném zejména na internetové stránce www.youtube.com) s názvem CA\$HANOVA BULHAR - OFF SEASON feat. LABELLO & TK27, kde užil vulgárních výrazů ve spojitosti s členským klubem AC Sparta Praha fotbal, a.s. a místopředsedou Výkonného výboru FAČR Romanem Berbrem (konkrétně výrazů ve větě „...braju za Teplice ne za vyjebanou Spartu, jebu toho Berbra a samozřejmě Peltu...“). Za prokázané měla Etická komise též to, že se účastník řízení uvedeného skutku dopustil vědomě, o své vlastní vůli a že byl autorem textu, jenž obsahoval vulgární výrazy, které ve Videoklipu použil.

Při právní kvalifikaci skutku neměla Etická komise žádných pochybností o tom, že skutek je nutné posuzovat v rámci věcné působnosti Disciplinárního řádu (kterou Právní zástupce z těžko vysvětlitelných důvodů následně zpochybňuje v Odvolání). Skutek byl spáchán jako disciplinární přečin podle § 6 odst. 1 písm. b) DŘ v souvislosti se soutěžemi, které jsou uvedeny v § 6 odst. 1 písm. a) DŘ a mezi něž zákonitě patří též soutěž organizovaná Ligovou fotbalovou asociací (tj. soutěž, kterou Odvolání označuje jako FORTUNA: LIGA). Proto je v souvislosti s uvedeným skutkem dána věcná působnost Disciplinárního řádu dána i na obecné úrovni jeho § 6 odst. 1, neboť to nijak nevylučuje § 6 odst. 2 DŘ. To přitom platí, nejen pokud jde o urážku, k níž v rámci Videoklipu došlo ve vztahu ke klubu AC Sparta Praha fotbal, a.s., jenž se účastní právě i soutěže organizované Ligovou fotbalovou asociací (a jehož urážka zůstává urážkou, i když má formu „expresivního vyjádření fanouškovství“, jímž se ji Právní zástupce snaží v Odvolání omluvit), ale platí to, i pokud jde o urážku, k níž v rámci Videoklipu došlo ve vztahu k II. místopředsedovi Výkonného výboru, Romanu Berbrovi, jehož vztah k soutěži organizované Ligovou fotbalovou asociací je z hlediska věcné působnosti Disciplinárního řádu při aplikaci ustanovení § 59 DŘ zcela irelevantní. To ostatně potvrzuje samo znění tohoto ustanovení: *„Kdo svým jednáním zvláště hrubě zneváží jméno FAČR, jejího pobočného spolku nebo Ligové fotbalové asociace, člena orgánu FAČR, funkcionáře klubu nebo účastníka soutěže a poškodí tím vážným způsobem jméno fotbalu, zejména před mezinárodními fotbalovými orgány, ve sdělovacích prostředcích nebo jinak před širší veřejností, bude potrestán důtkou, zákazem činnosti až na dva roky, fotbalově prospěšnou činností, vyloučením z FAČR, peněžitou pokutou až do výše 500.000,- Kč nebo vyloučením z reprezentace.“* Není nejmenšího sporu, že II. místopředseda Výkonného výboru je členem orgánu FAČR; přitom ono úvodní slovo „Kdo“ v citovaném ustanovení představuje kohokoli, kdo je členem FAČR, a to bez ohledu na to, jaké fotbalové soutěže se případně účastní, ba dokonce bez ohledu na to, zda se nějaké fotbalové soutěže vůbec zúčastňuje.

Na základě těchto závěrů pak Etická komise dospěla k jednoznačnému závěru, že skutek spočívající v účasti účastníka řízení na Videoklipu je nutné nejen posuzovat obecně podle Disciplinárního řádu, ale i jej právně kvalifikovat právě podle § 59 DŘ. Tímto skutkem účastník řízení zvláště hrubě zneváží jméno jednak účastníka soutěže a jednak člena orgánu FAČR a poškodil tím vážným způsobem jméno fotbalu, a to nepochybně před širší veřejností; v důsledku toho se stal vinným spácháním disciplinárního přečinu znevážení jména fotbalu podle § 59 DŘ a je za tento přečin odpovědný.

Pokud jde o otázku trestu, který má být za spáchaný disciplinární přečin uložen, Etická komise přihlížela ke všem okolnostem daného případu, včetně v úvahu připadajících polehčujících okolností podle § 17 DŘ a přitěžujících okolností podle § 18 DŘ. Na těchto základech se z hlediska druhů možných trestů ukázalo uložení samotné důtky podle § 19 DŘ jako nedostatečné a jako ne právě adekvátní lze v dané souvislosti hodnotit též trest fotbalově prospěšné činnosti. Naproti tomu relativně krátká pasáž ve Videoklipu, která je předmětem řízení, nečiní důvodným nejvýznamnější trest – vyloučení z FAČR, přičemž vyloučení z reprezentace nepřípadá u účastníka řízení vůbec v úvahu. Naopak důvodným a výchovně jistě účinným by mohl být v daném případě trest zákazu činnosti. Přesto se Etická komise přiklonila k názoru, že i tento trest za přečin, který byl spáchaný poprvé, by mohl postihnout účastníka řízení nepřiměřeně citelně. Rozhodla se proto uložit trest peněžité pokuty, jehož horní hranice činí 500.000,- Kč. I to je výše nepřiměřená. Přitom v zájmu předvídatelnosti rozhodování shledala Etická komise jako rozumné přihlídnout (jakkoli v rozhodování disciplinárních orgánů FAČR samozřejmě neplatí precedenční princip) k obdobnému potrestání v obdobném (byť nikoli právně identickém) případě z posledního období. Tím byl případ hráče Miroslava Stocha, který byl na podzim 2017 potrestán za výkřik „smrt Spartě“ po pohárovém utkání s třineckým klubem trestem peněžité pokuty 40.000,- Kč. Od posuzovaného případu účastníka řízení byl případ hráče Stocha ovšem odlišný (kromě svého právního základu) ve více bodech, které vesměs svědčí v neprospěch účastníka řízení. Předně se hráč Stoch dopustil uvedeného výkřiku v rámci tradičního děkovacího ceremoniálu, který přesně neznal a který mu tak byl jedním z fanoušků „napovídán“, takže šlo jednak o výkřik zjevně impulzivní, vyvolaný pozápasovou euforií, jednak o výkřik zřejmě ne zcela úmyslný a už vůbec ne výkřik, jehož „autorem“ by byl sám hráč; naproti tomu účastník řízení ve svém vystoupení v rámci Videoklipu jednal zjevně po předchozím uvážení nebo alespoň s rozmyslem. Dále, zatímco se hráč Stoch uvedeným výkřikem dotkl pouze jednoho člena FAČR, objektem slovního útoku účastníka řízení byli hned dva subjekty, v rámci FAČR svým postavení značně rozdílné. Konečně lítost nad svým jednáním projevil hráč Stoch upřímně, bez jakýchkoli omluvek. Naproti tomu lítost účastníka řízení, která se zdála být při jednání Etické komise rovněž upřímná, na své přesvědčivosti do značné míry pozbyla, a to jak z hlediska obsahu, tak i formy omluvy, kterou účastník řízení následně poskytl. Správná je sice sebekritika v tom, že účastník řízení považuje použití vulgárních výrazů za chybu,

avšak poskytnutí omluvy *sub conditione* „pokud jsem se svým vystoupením kohokoli ve fotbalovém prostředí dotkl“, ačkoli je naprosto zřejmé, že a koho se účastník řízení nepochybně dotkl, svědčí spíše o snaze se skutečné a upřímné omluvě vyhnout, přičemž tuto formulaci nelze přiřknout formulační nerozvážnosti či neobratnosti toho, kdo prohlášení učinil. Stejně negativně lze pak hodnotit i to, že účastník řízení nesplnil to, k čemu při jednání Etické komise vyslovil ochotu a co by bylo skutečně plně efektivní omluvou, totiž zveřejnění omluvy právě i na platformě, kde k znevážení jména účastníka soutěže a člena orgánu FAČR došlo (a kde záznam o tomto znevážení dokonce stále existuje). O problematické upřímnosti účastníka řízení následně svědčí i fakt, že v rozporu s jím deklarovaným důvodem nezveřejnění omluvy na sociálních sítích (údajná nevhodnost toho, aby k omluvě byly připojeny komentáře, které by dotčené subjekty urážely nebo zesměšňovaly) účastník řízení na svém twitterovém účtu dne 9. prosince 2018 zveřejnil post ve znění: „*Docela paradox vydelat na pokutu, která přijde pristi tyden zrovna na Sparte)))*“, přičemž v tomto případě zjevně obavu o povahu komentářů neměl. Ve světle všech těchto uvedených skutečností dospěla Etická komise k závěru, že je spravedlivé udělit účastníku řízení sice nikoli dvojnásobný trest (za dvojnásobnou urážku ve srovnání s urážkou, již se dopustil hráč Stoch), avšak nikoli trest stejně přísný (tj. pokutu 40.000,- Kč) nebo alespoň obdobně přísný (tj. pokutu 50.000,- Kč).

V Praze dne 11. ledna 2019

doc. JUDr. Jan Pauly, CSc. v.r.
předseda Etické komise

Za správnost:
Jiří Hendrich
sekretář Etické komise

